

NIESŁUŻENIE (3) *sb n*

W pisowni łącznej (2), w rozłącznej (1).

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg A niesłużenie (2). ◊ I niesłużeniem (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „nie służyć” ‘nie wypełniać obowiązku służby, nie odslugiwać’ (3) :

Wyrażenie: »niesłużenie wojny« (3): DObrá wízelákié/ któreby ná nas przypádly/ ábo prze niesłużenie wojny/ ábo iure caduco, ábo dániną/ ábo zápisániém iákim SarnStat 96, 79, 85.

*Cf **SŁUŻENIE***

KK